

A galileaiak szívesen fogadták. Kérdés, hogy kinek kell több Jézusból, mint a csodák? Istenem segíts! Uram, gyógyítsd meg! Nem ismerősek ezek a mondatok? Pedig Jézus nem csodákra alapozott hitet vár el tőlünk. Nem abban kell hinnünk, hogy Jézus majd kijavítja, amit mi elrontottunk, ami a világ működéséből ránk nézve kedvezőtlen, vagy akár tragikus. Hanem a tanítását megértő, elfogadó és megélni akaró hitet. Ez persze sokkal nehezebb.

Jézus mondja: „Ha jeleket és csodákat nem láttok, nem hisztek.” Ez mindnyájuknak, mindnyájunknak szól. Jézusnak ebben a nyers válaszában az apa próbát kap. El kell döntenie miért is jött Jézushoz. Mennyire nyitott, mennyire hisz? Láthatjuk az apa kitartását. Nem riadt vissza, nem sértődött meg, hanem megismételte kérését nagyobb hittel, bizalommal: „Uram, jöjj, mielőtt meghal a gyermekem!” Ez a magas rangú tisztviselő, aki megszokta, hogy úrnak szólítják, Jézusban felismeri az élet Urát. És az Úr válaszol: „Menj csak, fiad él.” Az apának meg kellett tanulnia, hogy nem ő az, aki mozgatja Jézust: jöjj, tedd ezt és azt, hanem Jézus mondhatja azt, hogy menj. A legnehezebb neki elindulni hazafelé, hiszen ő nem látott csodát. Nincs más, csak Jézus szava, ígérete, hogy él a fia. Ő hitt ennek az ígéretnek és elindult. El tudunk-e indulni mi is Jézus szavára az Ő útján?

Istenem segíts, hogy meg tudjam élni mindazt, amit Jézus tőlem vár el, és ne a csodákat várjam!

Singerné Tili, Székesfehérvár